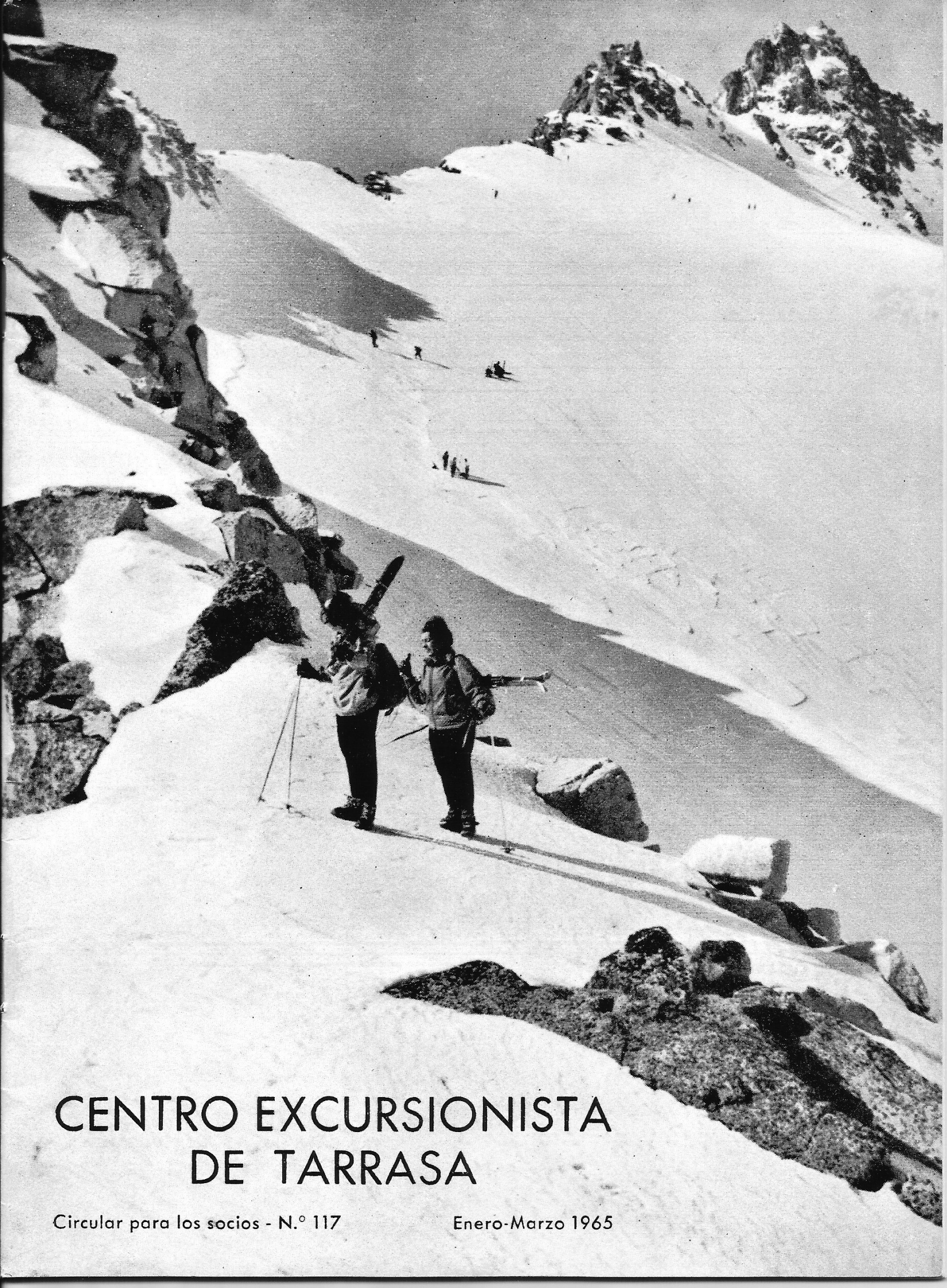

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

Circular para los socios - N.º 117

Enero-Marzo 1965

PORTADA:

VI RALLYE D'ESQUÍ DE MUNTANYA
ALS MONTS MALEÏTS

FOTO: M. DALMASES

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

ADHERIDO A LA FEDERACIÓN CATALANA DE MONTAÑISMO Y FEDERACIÓN CATALANA DE ESQUÍ

Circular para los socios - N.º 117

Enero-Marzo 1965

Esquí de primavera... esquí de muntanya

“Què hi ha més bell que la muntanya, més interessant que l'esquí i més agradable que la primavera?”

Considero la pràctica de l'esquí de primavera com una de les activitats més belles —i més saludable— que l'alta muntanya pot donar als seus adeptes.”

MAURICE LENOIR

L'esquí de muntanya, en l'època actual, està ben arrelat i fondo, en el nostre Centre.

El socis practicants d'aquesta especialitat són nombrosos. No és pas casual l'excursió en que s'agrupen més de 12 components entre homes i dones. Gent, que per sobre de tot, saben valorar, estimar i fruit la bellesa de la naturalesa.

Cal dir també que el grau de preparació o nivell imprescindible per l'esquí d'alta muntanya, entre els nostres associats practicants és molt elevat i per de prompte suficient.

A un coneixement bàsic de la muntanya, com són valls, cims i ports o passos, s'uneix sempre la resolució favorable de les ascensions, determinada per l'itinerari escollit segons les condicions sobre el terreny, pel pas que cal portar, i la forma o mitjans emprats perquè sigui menys carregosa i més segura. A çò dit, s'hi ajunta la possessió d'una tècnica o domini de l'esquí de descens per afrontar amb èxit i fruit-lo, qualsevol que siguin les incidències del terreny i les condicions de la neu, pols, crosta o fonda, gelada o de primavera.

A part les excursions esporàdiques o isolades, moltes s'han convertit en tradicionals. Un any darrera altre es repeteixen de febrer a maig, l'ascensió i descens del cim d'Aneto, el més alt del Pirineu;

excursió al Montmelús i Serrera, al Principat d'Andorra; descens de Das, des de la Tossa d'Alp; travessia dels "Tres Colls de Núria", ascensió al Puigmal, excursió als llacs de Carençà i al coll de Nou Creus, en el Pirineu Oriental; participació en els Rallyes d'Esquí que organitza el C.E.C., i Campaments d'Hivern sobre neu, cada un en diferent lloc.

Esperem que enguany, aquesta primavera ens sigui profitosa.

Esquí-vivac de primavera a Cambres d'Ase

Una lluminosa tarda d'abril vàrem deixar la nostra ciutat per a dirigir-nos a la capital de la Cerdanya. La primavera vestia amb les seves millors gales tot el paisatge i a mida que ens dirigíem al Nord tot era d'un verd més magnífic encara.

Deixant enrera la plana de Vic i passant de llarg les pistes també verdejants de La Molina, a la posta de sol arribàvem al lloc fronterer de Bourg-Madame, on ens havíem de trobar amb uns companys del C.E.C. que virtualment eren els nostres guies, ja que ningú de nosaltres havia estat mai a Cambres d'Ase.

Després del tràmits fronterers i d'algun que altre incident de carretera vàrem continuar la nostra ruta fins alguns quilòmetres abans de Mont-Louis vers el petit poblet de La Cabanasse des d'on pujàrem per una magnífica carretera forestal que ens va deixar al pla voltejat de clapes de neu de Cambres d'Ase, on hi arribàvem ben entrada ja la nit. Els preparatius del sopar s'anaven fent a mida que la temperatura anava disminuint i la lluna treia ja destells argentins del cercle de "couloirs" verticalíssims de roca i neu que sobre els nostres caps s'aixecaven altius per damunt d'un atapeït bosc d'avets.

L'espectacle era magnífic i convidava a l'ascensió nocturna de la que a última hora vàrem desistir, potser per peresa...

Al voltant del foc es varen succeir els més variats temes de conversa, cada vegada més animats, fins que per fi vàrem decidir instal·lar els nostres sacs a l'abric d'uns avets sota la volta celeste il·luminada per incomptables i parpellejants estels.

El temps es prometia excel·lent i així es va confirmar al matí.

quan vàrem obrir els ulls i el sol daurava ja els cims més alts. La temperatura era baixa, però l'ascensió ens va fer reaccionar.

Una vegada superat el bosc ens prenguérem un descans en un promontori rocós nomenat la Roca Roja, des d'on vàrem poguer admirar un bell panorama; a primer terme Mont-Louis amb les seves muralles que el circumden, més enrera Font-Romeu i dominant tota la Cerdanya francesa com centinella altiu, el Carlit cobert de neu i rei de la regió. Més a l'esquerra podíem distingir mig esborrats per les boires matinals, Puigcerdà, Osseja, Bourg-Madame, Llivia i tots aquells altres poblets que com un mosaic multicolor cobreixen aquella terra privilegiada.

Una vegada arribats al cim, un panorama completament immaculat ens va cegar els ulls. Torre d'Eine i tot el contrafort muntanyós que tanca la Vall de Núria per la seva vessant Nord oferien un aspecte imponent. Vàrem deixar els esquís i seguint la cresta per damunt dels verticalíssims "couloirs" ens topàvem amb dos xicots francesos que acabaven de remontar-ne un d'ells.

Aprofitant el temps tan bo que feia, vàrem quedar-nos bastanta estona prenent el sol.

A migdia enceràvem i calçàvem els esquís que s'inclinaven vers la gran pala que va quedar ràpidament dibuixada amb bonics i capriciosos zigs-zags. La neu primavera s'aixecava en forma de pols a cada viratge. A mida que descendíem una sensació d'embriaguesa i d'ofec produïts per la calor i l'emoció de la baixada penetrava dins nostre.

Primerament vàrem deixar enrera alguns avets, després el bosc es va fer més aspès i la neu que l'ombra dels arbres no havia deixat estovar pel sol imprimia més velocitat als nostres esquís. Finalment, d'una manera discontinua (la temporada era molt avançada) feia que per a millor aprofitar-la tinguéssim de fer alguns viratges forçats esquivant roques i herba i així arribàrem al pla on hi havíem passat la nit, plens de joia els nostres cors per un bon descens amb una excel·lent neu primavera.

Després de dinar a ple sol i amb robes lleugeres tots sadollats del meravellós paisatge, emprenguérem el retorn a les nostres llars i als nostres problemes diaris, però guardant encara el regust d'un fi de setmana d'evasió total passat a l'aire lliure i que tardarem molt a oblidar.

Maria Antònia Nogués i Dalmases

Ascensió a la paret de "Les Bagasses"

Sortint de Balaguer en tren, en direcció a la Pobla de Segur i passat Ager, es mostra en un curt trajecte un agrest i trencat paisatge. Es el pas de Terradets, que permet l'entrada a la Conca de Tremp, guardada pel bonic massís anomenat el Montsec.

El pas de Terradets és un dels molts llocs on l'home ha ajudat a embellir la ja esplèndida simfonia que ofereix el conjunt de roca i cel, aportant-hi la nota bucòlica com són els pantans de Camarasa, Saller i Tremp, per a treure profit del riu, lligat a l'evolució de tots aquests pobles de la Conca. El Noguera Pallaresa discorre ara, suau i domat, sense temença de les seves vingudes impetuoses.

A l'entrada d'aquest pas, s'alça una muralla granítica, altiva i imponent amb els seus 400 m. i la més perfecta verticalitat, quina sembla tancar-nos el camí. La seva base és banyada per les aigües plàcides del riu, i pocs metres més amunt, els túnels de la via fèrria s'endinsen per les seves entranyes.

Aquesta paret fou assolida farà aproximadament uns dos anys per escaladors pertanyents al CADE, quins obriren en ella una atrevida directíssima considerada actualment la via d'escalada més llarga de Catalunya.

Gràcies a un pont de fi de setmana que disposàvem tant el meu company en Genís Roca, com jo, podíem realitzar la tan desitjada ascensió. Sols un inconvenient s'ens presentava —l'època en què ens trobàvem—, doncs s'havia dit que durant els mesos d'hivern gran part de la paret és recoberta de glaç, opinió que nosaltres no compartíem ja que Les Bagasses és completament orientada al Sud i gaudeix de sol des de que surt fins a la posta i per tant crèiem difícil trobar-hi "verd-glaç" i molt menys essent una regió de poca altitud.

Carregats amb el bagatge per a tres dies, ens presentàvem al peu de la Via, el primer de l'any a les 10 del matí.

Preparat allò més imprescindible, tant menjar com roba, ens disposàrem a atacar la paret, però ens donàrem compte que el temps no estava gens cristià, ja que el sol que lluïa feia tan sols uns moments, s'havia esfumat per complet i convertit el dia en gris. La temperatura era zero graus i queien petites gotetes d'aigua-neu. En

espera d'una millora ajornem la sortida fins a les 2 de la tarda, tot observant l'evolució del temps i comprovar si ens era favorable.

A la una del migdia el cel s'alegra de nou brillant-hi el sol. Una brisa molt freda netejava el cel poc a poc. Animats per aquest canvi ens llençàrem de cara a la paret, disposats a assolir-la per complet, qualsevol que fos l'esforç.

Les primeres tirades, fàcils de III i IV grau, ens feren entrar en calor immediatament, deixant-nos aptes per als passos difícils que ens esperaven a dalt.

De cara a la via i amb l'atenció a cada pas, no ens donàrem compte que ja queia la tarda, cosa que ens obligava a preocupar-nos per a trobar un lloc adequat per al vivac, doncs encara que la paret oferia moltes sabines i petites repises, no eren el suficientment còmodes per a vivaquejar-hi. Consultada la fitxa de la paret, veiérem que dues tirades més amunt nostre hi trobaríem una petita terrassa on seria quasi seguir poder passar-hi la nit.

Arribàrem en ella amb els primers estels i els ànims completament eufòrics, doncs amb sols 4 hores d'escalada com portàvem, ja podíem fer vivac a la 9.ª tirada, que era quasi la meitat de la paret, sinó en dificultat, en alçada.

El vivac s'ens presentava en immillorables condicions. En aquesta terrassa hi trobàrem restes de les anteriors estades. En quant al temps, no ens podíem queixar, doncs encara que el cel era parcialment cobert, donava mostres de millorar pel dia següent.

Les hores que es passen en un bon vivac són sens dubte les millors de tota una jornada, tant si ha estat de camí, com d'escalada o simple contemplació. En ell es reviu tot els bons moments que hom ha tingut durant el dia que contempla finit en guspires de llum.

Amb la foscor de la nit podrem contemplar la fastuositat i grandiositat de misteri com és el món dels estels. En un bon vivac, els cors es compenetren en agradable conversació amb el company. Es en aquests moments quan millor comprenem la inclinació nostra a deixar un món ple de bullici, amb les seves presses, inquietuds i egoismes, per cercar-ne un altre on tot és placidesa i el temps sembla no córrer. Es quan realment ens sentim recompensats, a l'igual com quan després de dura brega amb els elements i lluita constant amb la roca, coronem un cim, i ajaguts contemplem l'ample paisatge que la natura ens ofereix. Les muntanyes —mudes durant tot

el dia— semblen talment parlar-se ara plenes d'admiració, de l'estada d'un ser humà entre les salvatges valls i afinades crestes.

Això i mil coses més es senten en un bon vivac, quan aquest es passa en una minúscula plataforma suficient per a permanèixer-hi asseguts amb les cames penjades en un buit de 300 m.

L'estada en la petita terrassa durà 14 hores. Escassament a les 9, amb un sol esplèndid a les nostres esquenes, ens disposàrem a evolucionar per les granítiques plaques.

La primera tirada, amb els muscles cansats del dia anterior i mig entumits per la llarga estada en el vivac, es féu llarga i pesada, però a mida que les dificultats s'anaven resolent ens trobàvem més àgils i eufòrics. A cada tirada ens canviàvem de primer de corda per a fer-nos més descansada l'ascensió.

En aquesta segona part, la paret passa de vertical a ésser extraplomada. Quasi en cada tirada s'ha de superar amb doble corda un petit sostre o un mantingut extraplom, cosa que dificulta l'avenç, francament pesat anant amb les motxilles.

A les dues de la tarda arribàrem a la plataforma "Feixan", lloc des d'on es pot abandonar la paret. Ens posàrem a menjar i beure una mica, doncs estàvem esgotats.

A partir d'aquí sols falten sis llargs de corda més per arribar al desitjat final, i disposats a acabar-los, amb anelles de corda a les mans ens dirigírem caminant on creïem trobar de nou la via. Aquesta, continua durant tres tirades en lliure bastant fàcils i per aital motiu hi han 60 m. de paret sense un sol ferro que pugui servir d'orientació.

Durant mitja hora buscarem la via i al no trobar-la optàrem continuar per una aresta que hi ha a la dreta de la plataforma, camí que la cordada que ens havia precedit va obrir pel mateix motiu. S'anomena "variant GEAA" i en ella recuperàrem un mosquetó i un estrep que retornàrem al seu amo.

Les cinc tirades que ens costà aquesta aresta no foren ni molt menys regalades, doncs descomptant les dues primeres, cap d'elles és inferior a V.º grau. La última, la realitzà de primer de corda el meu company Genís. Es un llarg flanqueig de 38 m. en diagonal a l'esquerra que el situà en una precària sabina a quatre metres escassos del cim. Un cop jo vaig recuperar al seu costat, comentàrem si seria o no realment el final de l'escalada, doncs dues llargades abans ens havíem trobat en un cas igual, creguts d'haver acabat

quan encara ens faltàven 50 m. de paret. Per sortir del dubte vaig reemprendre l'ascensió i tot seguit donar-me compte de que realment era ja el final, en el cim.

Un crit de joia es va escapar, i tot cantant recuperava el meu company, units moments després en un abraç de victòria.

La tercera ascensió i primera hivernenca a la paret de "Les Bagasses" l'haviem portat a bon terme.

Ara, asseguts sobre la neu, a la claror de la lluna per llanterna, plegàvem les cordes i recollíem el material que tan útil ens havia estat durant les 28 llargues hores que havia durat la nostra estada en la paret.

I després..., per què continuar?

Un altre vivac?

—Sí.

Un altra nit plena d'estels?

Una altra nit de fred?

—Sí, certament. Però ara podíem dir més fort que mai aquelles estrofes:

*"Jo no sé que teniu
que us estimi tant, muntanyes."*

Angel Casanovas

(G.E.S.A.M. i G.E.A.A.)

Estació d'hivern "Vall d'Aran"

L'obertura el passat dia 8 de desembre d'una pista d'esquí al Baqueira ens mou a parlar-ne pel gran valor que pot significar tant per a la Vall d'Aran com per a la gran massa creixent d'esquiadors ciutadans.

Gent excursionista com som els socis del Centre, bons coneixedors del Pirineu ens és adient fer-ne comentari constructiu, i del diàleg amb en Baltasar Pineda i Jaume Orrit, delectes esquiadors i coneixedors amb esperit crític de moltes de les estacions d'esquí de Pirineus i Alps, en surt certament bona llum.

* * *

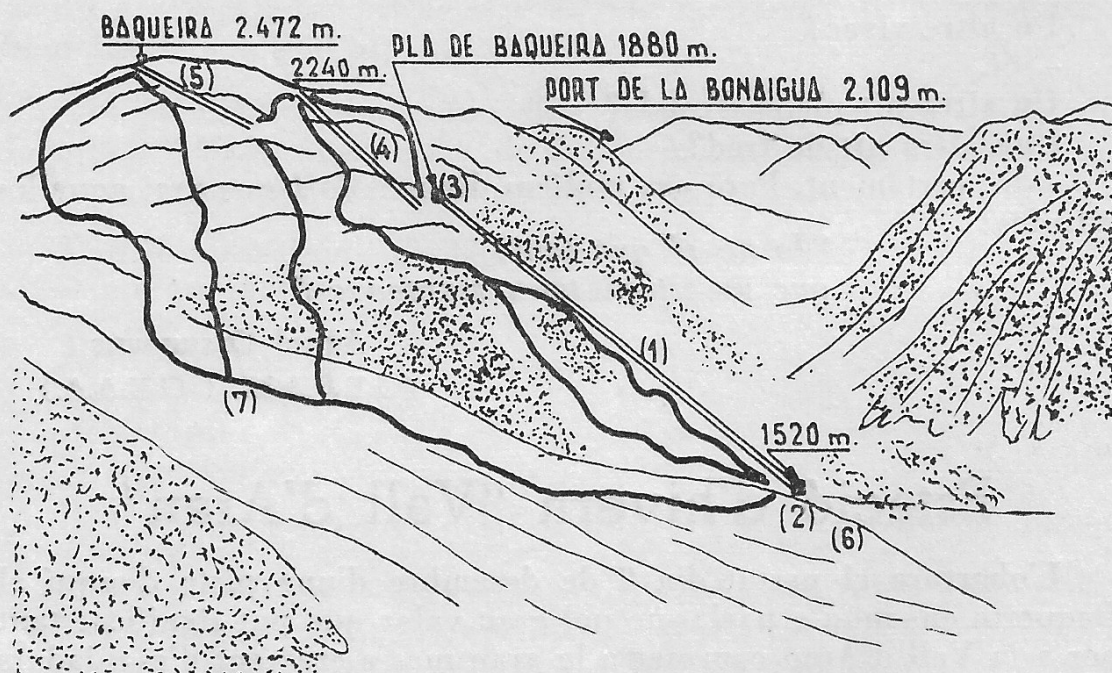
—L'emplaçament de l'estació a 5 qm. de Salardú, en el començament de la Vall d'Aran, pràcticament al peu de la carretera del Port de la Bonaigua, la lliga amb tot el rosari de pobles de la vall.

Per tant, té assegurat a l'abast, els diferents serveis que requereix, com electricitat, hospital, hostatges, restaurants, etc..., aventatjant a altres llocs del Pirineu en que es parla d'obrir-hi pistes i són del tot isolats.

—Naturalment requerirà l'obertura immediata d'aparcaments de vehicles suficients i altres serveis en l'estació.

—Es un inconvenient, les males comunicacions actuals de la valls amb les nostres ciutats.

—Aquests 300 qm. aproximats de carretera que la separen de Barcelona, a trossos en mal estat i la marxa actual del tren fins a Pobla de Segur, allarguen i fan incòmode el viatge.

ESTACIO D'HIVERN "VALL D'ARAN"

PISTES DE BAQUEIRA. 1520m. Δ 2.472m.

- (1) TELECADIRA I.- 360 m. DESNIVELL
- (2) ACCESSOS ESTACIO INFERIOR I APARCAMENT
- (3) BAR, CAFETERIA, REFUGI, COTA 1880 m.
- (4) TELECADIRA II.- 360 m. DESNIVELL
- (5) TELECADIRA III.- 280 m. DESNIVELL
- (6) PLANIFICACIO GENERAL DEL COMPLEXE URBÀ HOTELER I SERV. AUXIL.
- (7) TRAÇAT PISTES

—Perquè una estació d'esquí, al nostre país, ha de resultar accessible per un fi de setmana, i avui dia l'Aran no ho és pas per a nosaltres.

—A Viella —capital de la Vall— a 974 m. alt. hi ha neu la major part de l'hivern. Es, doncs, normal que a la base de l'estació d'esquí, situada a 1.520 m. alt. n'hi hagi un considerable gruix.

—La Vall d'Aran és vertent atlàntica, el que li determina precipitacions de neu amb quantitat i qualitat semblant a la del Pirineu Central.

—Les pistes de Baqueira no són pas massa afectades pel vent.

—La neu tampoc es maleja com en les muntanyes de vessants mediterrànies en què s'hi produeixen els grans canvis de calors i freds sobtats i seguits.

—En realitat, el tram actual de telecadira que arrenca dels 1.520 m. y acaba als 1.880 m. alt. és pot considerar un línia d'ascensió general que a través del bosc et situa als veritables camps d'esquí del Baqueira, excel·lent mirador del Pallars i Monts Maleïts.

—Aquest primer tram de telecadira té una bona pista oberta, enmig del bosc, en el qual retallant-lo poden obrir-se'n'hi d'altres. Pistes definides com són les dels altres centres d'esquí, a les que hi estem acostumats i gairebé sempre per valls, obligades i limitades.

—En canvi el Baqueira, just on acaba el bosc, dels 1.880 m. en amunt fins dalt el cim a 2.472 m. i en una amplada superior a un qm., és tot una pista formada d'un seguit de pales i comes sempre amb pendent i continuat en qualsevol sentit, que li dóna a l'esquiador aquella llibertat que la lleugeresa d'un descens en bona neu li demana.

—Arreu, la inclinació dibuixa un slalom que no provoca la pèrdua de l'equilibri de l'esquiador. El pendent de la muntanya és el just per a poder fer un viratge continuat.

—D'aquí la conveniència d'instal·lar aquests previstos telecadira II de 1.880 m. a 2.240 m. alt. i telecadira III de 2.192 a 2.472 en el cim, i tot un altre seguit de ramificacions com permet la muntanya.

—Naturalment està programada tota l'estació d'esquí en diferents etapes i fases.

—Esperem que es desenrotlli d'acord a la orientació actual dels més moderns centres d'esquí, que és el de CIUTAT D'ESQUI amb base a Viella, per contra del seguit fins ara a Espanya d'edificar els hotels i xalets a les mateixes pistes.

—Però per a parlar amb propietat d'un Centre d'Esquí a l'Aran, serà precis que hi hagi no sols l'estació de Baqueira amb la diversitat com hem dit de telecadires i telesquís, sinó tres o quatre més estacions, quines molt bé la vall permet.

—L'exemple de Davos, als Alps, que són quan menys 4 estacions d'esquí amb multiplicitat de pistes, és d'admirar i d'imitar.

—Es per tot esquiador pistard, essencial aquesta obertura de més pistes, tenint en compte que per ell, actualment hi han altres estacions pirinenques molt millors, com Ax-les Thermes, amb enginyers mecànics i gran varietat de pistes ben obertes.

—Acabem, afirmant que al Pirineu nostre és sens dubte l'estació de Baqueira quina ofereix més possibilitats.

FITXA TECNICA D'ESCALADA

Via Puigmal del Cavall Bernat de Montserrat

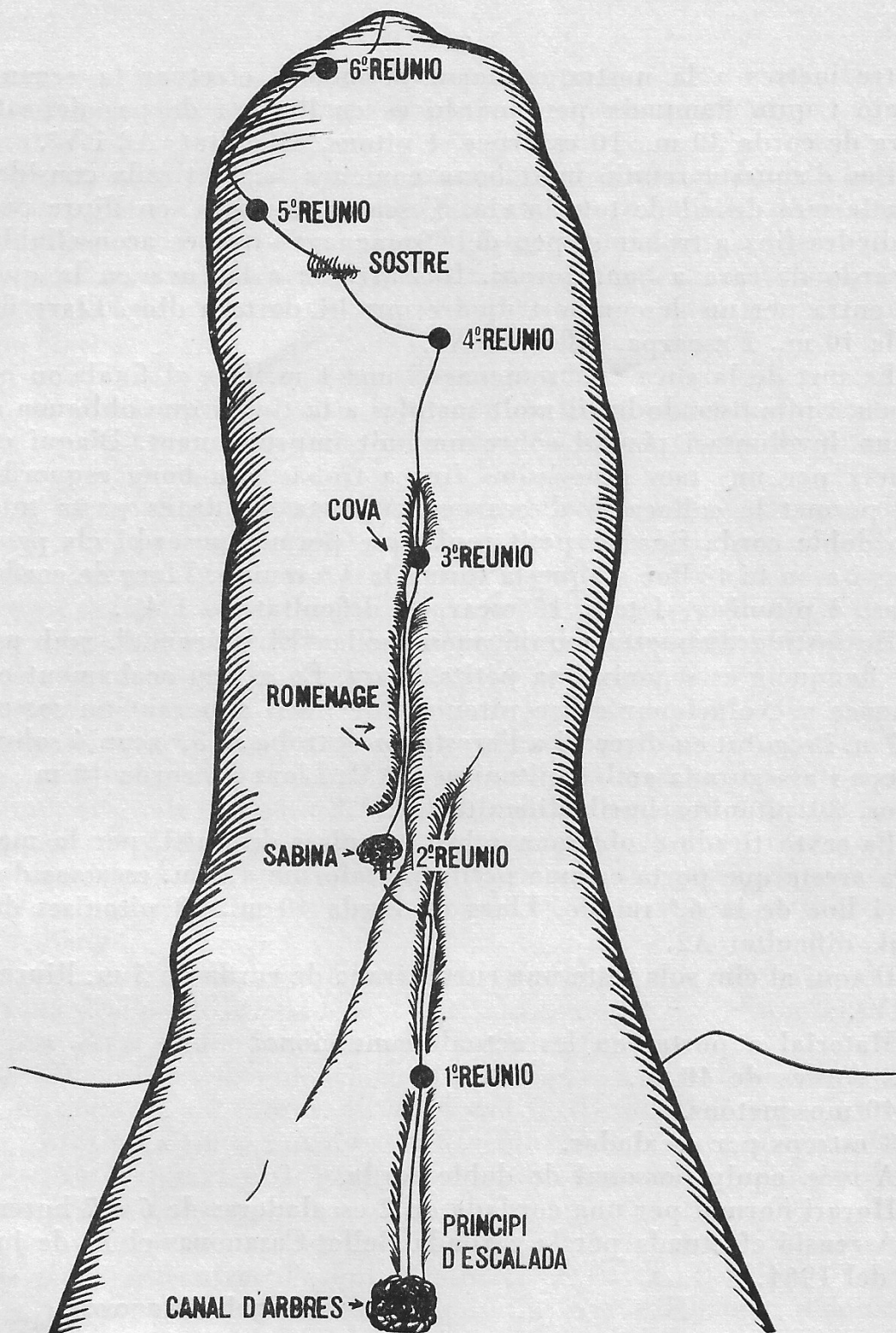
L'ascensió del Cavall Bernat per la Via Puigmal o cara nord és sens dubte una de les escalades més boniques i d'atractiu de tot el massís de Montserrat.

Degut a la seva varietat de passos i dificultats, com a la bellesa incomparable de l'agulla que es corona, és una de les ascensions que tot bon escalador desitja portar a cap, essent pocs els qui una vegada realitzada no la repeteixen.

Per anar al peu de la via i trobar-nos situats en la normal, s'ha de baixar per la canal que porta fins a la carretera pel costat de la via GAM i seguir-la fins a trobar la clàssica canal d'arbres que molt dreta ens porta a peu d'obra.

Comença la primera tirada amb escalada lliure per un diedre molt obert que permet la col·locació d'alguns ferros d'assegurança fins a trobar una sabina on instal·lar la primera reunió en una situació bastant incòmode. Llarg de corda 38 m., 5 escarpes, dificultat V° i V° superior.

Es surt d'aquesta reunió en lliure i seguint la mateixa fisura, fins a sota d'un petit extraplom que es supera amb doble corda. No es deixa aquesta tècnica fins a l'altura d'altra sabina que a

quatre metres a la nostra esquerra permetrà efectuar la segona reunió i quin flanqueix per anar-hi és en lliure i de pas delicat. Llarg de corda 30 m., 10 escarpes, 4 pitons, dificultats A2 i Vº.

Des d'aquesta reunió molt bona comença la 3.ª tirada considerada la més difícil de tota la via. S'escalen uns 5 m. en lliure per un diedre fins a trobar el peu del "romenage" que és aconsellable passar-lo de cara a Sant Jeroni, fins arribar a la cova en la que s'hi entra per un descompost diedre que hi porta a dins. Llarg de corda 40 m., 1 escarpa, dificultat Vº.

Es surt de la cova en "romenage" uns 4 m. fins el final, on es troben 2 pitonises de buril molt sortides a la timba que obliguen a fer un involuntari pèndul sobre un buit impressionant. D'aquí es segueix per uns tacs grossíssims fins a trobar una bona esquerdada que permet la col·locació d'escarpes. Aquesta tirada es passa tota amb doble corda fins un petit replà que permet posar-hi els peus plans i a on hi té lloc d'aquesta forma la 4.ª reunió. Llarg de corda 38 m., 4 pitonises, 4 tacs, 15 escarpes, dificultat A3 i A2.

De sortida d'aquesta reunió anomenada "El Balconet", amb un curt flanqueig es segueix una petita fisura. En el seu acabament es comença a evolucionar sobre pitonises de buril superant un sostre de 3 m. i seguint en direcció a l'aresta on es troba la 5.ª reunió sobre estreps i assegurada amb 2 pitonises GAM. Llarg de corda 40 m., 4 ferros, 30 pitonises buril, dificultat A2.

La sexta tirada evoluciona sobre pitonises de buril, per la mateixa aresta que porta en una petita plataforma a 5 m. escassos del cim i lloc de la 6.ª reunió. Llarg de corda 40 m., 30 pitonises de buril, dificultat A2.

D'aquí al cim sols resta una curta tirada de corda de 5 m. lliures de IVº.

Material a portar en les actuals condicions:

2 cordes de 40 m.

40 mosquetons.

3 estreps per escalador.

A més, equip personal de doble corda.

Horari normal per una cordada de 2 escaladors: de 6 a 7 hores.

Ascensió efectuada per la cordada Bellot-Casanovas el 12 de juliol del 1964.

Angel Casanovas
(G.E.S.A.M. i G.E.A.A.)

CRONICA

Per a públic coneixement i constància dels associats, extractem del llibre d'Actes els següents apunts corresponents a la

ASAMBLEA GENERAL

El pasado día 5 de febrero tuvo lugar la Reunión General Reglamentaria. El señor Secretario leyó la memoria de las actividades del Centro al finalizar el pasado curso 1964, que se desglosan como sigue:

- Circular mensual.
- Boletín trimestral, edición n.º 113 a 116, inclusive.

Resumen numérico de actos y actividades

- Conferencias y sesiones de diapositivas, 11.
- Visitas culturales, 2.
- Exposiciones y salones, 2.
- Excursiones oficiales, 34.
- Salidas fotográficas, 4.
- Excursiones motorizadas, 1.

Actividades varias de más relieve

- Organización de los "XIX Campeonatos de Esquí del Vallés".
- III Marcha Excursionista de Regularidad por Montaña.
- XXXIII Diada de Germanor.
- Fiesta de "Sant Bernat de Menthon".
- XVI Campamento de Alta Montaña en el Valle de Estós, con 36 tiendas y un máximo de asistentes-día de 102.
- "Curset de Capacitació Muntanyenca" (2 fases).
- "III Curset d'Espeleologia".
- Tradicional excursión nocturna a Montserrat.
- Salón de Montaña y Esquí.
- "Campament de Tardor".
- II Concurso social de Diapositivas en color, de Vacaciones.
- "Missa del Gall" a Rellinars.

Participación en otros actos

- IV Curso de Iniciación a la Arqueología, organizado por la Excm. Diputación Provincial.
- VI Rallye de Esquí de Alta Montaña en la región de las Maladetas.
- 900 aniversario de la Consagración del Monasterio de Sant Llorenç del Munt.

La actividad de nuestros asociados en la montaña ha sido como cada año extraordinaria, habiéndose efectuado numerosas e importantes excursiones y ascensiones en los Alpes, Pirineos y Picos de Europa y escaladas artificiales en las montañas de Montserrat y Sant Llorenç del Munt.

Por el Tesorero-Contador, don Juan Boada, se dio cuenta del favorable estado económico de la Sociedad, siendo aprobado, así como también el Inventario General.

Con la aprobación de la Asamblea General fue proclamada la siguiente Junta Directiva para el año 1965:

<i>Presidente</i>		Manuel Planchat
<i>Vicepresidente</i>		Carlos Ballbé
<i>Secretario</i>		Juan Soler
<i>Vicesecretario</i>		Jaime Prunés
<i>Tesorero</i>		Ramón Pitarch
<i>Publicaciones</i>		Salvador Prat
<i>Propaganda</i>		Ricardo Alegre
<i>Bibliotecario</i>		Juan Altisen
<i>Vocal Excursiones</i>		Antonio Vellaz
" <i>S.A.M.</i>		José M. ^a Soler
" <i>Sección Esquí</i>		Narciso Bacardit
" " <i>Fotográfica</i>		Virgilio Vera
" " <i>Coral</i>		Isidro Vives
" <i>Ciencias y Artes</i>		Ramón Brumós
" <i>Sección Juvenil</i>		Antonio Grau
<i>Vocales</i>		Emilio Llongueras
		José Boada
		Francisco Ullés
		Isidro Puig

SECRETARIA

Es recorda als senyors socis interessats en l'adquisició de la Tarja de la F. E. de M. corresponent a 1965, que el Centre sols es responsabilitza a facilitar-la de manera immediata, si és sol·licitada dins els primers mesos de l'exercici.

LLEGAT BELIL

La família de l'antic component del Centre, en Josep Belil (q.e.p.d.) ha fet donació de la col·lecció particular de fòssils i curiositats que anà aplegant en les seves excursions el malaguanyat soci. Agraïm moltíssim la deferència, tant pel que significa materialment, com pel valor moral que representa tal cessió.

SALO DE MUNTANYA I ESQUI

De forma eminentment gràfica, mitjançant fotografies, llibres i objectes adequats, recollint moments d'escalades, ascensions a cims, paisatges d'hivern o troballes en els avencs, juntament amb material utilitzat en diferents èpoques, de formes i tècniques també diferents, les Seccions d'Alta Muntanya, Esquí, Jovenil, Fotografia, Biblioteca i Ciències i Arts —aquesta última presentant la donació de minerals i curiositats feta al Centre per l'antic soci senyor Belil (q.a.c.s.)— varen reflexar la seva presència i activitats en aquest Saló.

Col·laboraren a l'èxit del mateix les cases comercials "Deportes Aneto" i "Deportes Alpinos", que exposaren les últimes novetats de materials de muntanya i esquí, i la casa "AL-GO", amb estanteries desmontables.

CURSET DE CAPACITACIO MUNTANYENCA

S'acaba de celebrar la II fase del Curset, dedicada a l'Esquí.

En el nostre Saló, el passat dia 22 de gener, el senyor Claudi Agell, Director de "L'Escola d'Esquí La Molina", professà una lliçó teòrica que serví per a ambientar i a l'ensem facilitar les primeres sessions, que foren ben aprofitades per tothom.

Els dies 24 de gener, 7, 21 de febrer i 7 de març, en les pistes de La Molina tingueren lloc les lligons pràctiques amb la total assistència dels inscrits, que sumaven la vuitantena.

L'amable atenció dels monitors de l'E.E.M. i l'interès dels cursetistes han estat factors importantíssims que ens fan pensar que l'esforç d'organització i econòmic que ha suposat el portar a cap l'esmentat Curset, es pot donar per ben aprofitat.

CONFERENCIES

— El nostre consoci en Jaume Fabrès i Amorós, el passat dia 6 de novembre va delectar-nos amb la sessió de projecció de diapositives i comentari de la seva darrera cavalcada pels Alps.

El paratges que ens donà a conèixer foren les muntanyes del Valais, Grisons i Engandine, a Suïssa, amb les ascensions del Gran Combin, Pizz Palu, Pizz Bernina i "l'escala del cel". La gràcia i estima de la sessió fou que, com sempre, amb la selecció d'excel·lents diapositives passades i portats pel seu just i encertat comentari, els assistents ens sentírem plenament participants amb el senyor Jaume Fabrès, de l'immens goig que la muntanya dóna.

— El passat dia 20 de novembre el senyor Claudi Guillot, del CADE, mestre en l'art de l'escalada, va dedicar-nos la vetllada amb una molt completa col·lecció d'escollides diapositives.

Tant d'una forma pràctica i visual que es reflexava perfectament en la projecció, amb l'exposició de les diferents posicions i cadències rítmiques en l'execució d'una escalada, i situacions d'estat d'ànim que es donen en tot muntanyenc, com amb el seu coneixement i estudi crític, el senyor Claudi Guillot va sentar càtedra de l'actitud i forma en que cal que tot escalador practiqui aquest difícil art en la muntanya, per a delectar-s'hi.

— El senyor Francesc Gurri Serra, ja conegut en el nostre Centre, va parlar-nos el passat dia 4 de desembre sobre "El veritable sentit del muntanyisme", conferència englobada i fi de la primera fase del C.C.M.

El desenrotllament del tema fou amb una gran agilitat de paraula que entre formalitat i distracció, amb simplicitat digna d'elogi, donà a entendre perfectament el perquè, és a dir, el fi i profit del muntanyisme o excursionisme, al dibuixar el camí a seguir, des-

pertant el valor i goig que s'en treu de tota excursió al fer-la amb els ulls i el cor, amb els sentits oberts, per a millor captar-la.

— Per un esperit inquiet, sempre assedegat de nous horitzons com és el de tot excursionista, va ésser molt plaent la conferència que el passat dia 29 de gener va desenrotllar el Dr. Joaquim Monturiol sobre la seva expedició "Trans-Atlas".

Home de temperament eminentment observador, crític i centrat, el Dr. Monturiol —qui va demostrar-nos anar pel món amb tots els sentits desperts— va donar amb la seva agradable paraula una gran profunditat, força i valor a la seva visió i exposició de la vida al Marroc, del desert i de les muntanyes de l'Atlas.

— Davant de nombrosa concurrència i sota l'anomenat "Viatge pels països de la Bíblia", el nostre conciutadà Rvd. Antoni M. Figueras, va parlar-nos del mosaic de països en què actualment es divideixen les terres bíbliques tantes vegades esmentades en les Sagrades Escriptures.

El P. Figueras és un estudiós i profund coneixedor dels fets històrics-religiosos a elles implicades, així amb fàcil paraula anà comentant, ajudat per unes esplèndides diapositives en color, els fets, paisatges i llocs en els quals succeïren els principals esdeveniments de la vida de Jesucrist i dels seus apòstols; els monuments que perpetuen aquests fets; les recerques arqueològiques que les successives civilitzacions deixaren del seu pas, en un llarg pelegrinatge que va des de Jordània, Israel, Egipte, Líbia, Turquia, etc.

— "Guatemala, país de contrastos" és el títol i tanmateix el contingut de la conferència, acompanyada de la projecció de diapositives en color, que va donar el passat dia 26 de març el Rvd. Joaquim Rua, Prevere.

El nostre conciutadà P. Rua, qui ha viscut durant uns anys com a missioner a Guatemala, és un bon coneixedor de les formes de vida, mentalitats i diferents posicions o nivells econòmics que s'hi donen.

La seva clara exposició de la vida espiritual dels nadius o indígenes del país, dels grans contrastos que existeixen entre els diferents nivells de vida de la població i llur cultura, donaren bona llum a la concurrència per a poder comprendre no ja la present situació de major part dels països sudamericans, sinó també per a preveure el futur que molt possiblement els espera.

SECCIÓ D'ALTA MUNTANYA

REUNIÓ GENERAL REGLAMENTARIA

Es va celebrar el passat dia 27 de gener sota la presidència del Sr. Josep M.ª Soler. En breu memòria el Sr. Secretari exposà les activitats portades a cap durant el passat exercici. El Sr. Tresorer va donar a conèixer l'estat de comptes de la Secció.

La nova Junta, elegida pel present curs, està formada pels següents socis:

<i>President</i>	Josep M. ^a Soler
<i>Vice-President</i>	Manel Campos
<i>Secretari</i>	Jaume Galofre
<i>Tresorer</i>	Josep Garcia
<i>Vocal Escalada</i>	Antoni Grau
" <i>Material</i>	Francesc Perich
	Francesc Burgos
" <i>Espeleologia</i>	Joan Estella
" <i>Propaganda</i>	Juli Sanchez
" <i>Numerari</i>	Manel Garcia
	Pau Julià
	Artur Guitart

SECCIÓ CORAL

MISSA DEL GALL A RELLINARS

Es celebrà tan tradicional acte litúrgic, que revestí l'acostumat esplendor.

La nostra novella Coral, cantà la missa "Cum jubilo" i alguns motets.

Les poc favorables condicions meteorològiques no foren motiu de desànim per part dels nombrosos socis i molts veïns de Rellinars que volgueren sumar-se a l'acte.

Des d'ací les nostres gràcies al Sr. Rector de l'esmentat poble, Mossèn Emili Riera, Pvre., per les moltes facilitats atorgades.

COMISSIÓ DE CIÈNCIES I ARTS

Juntament amb la Secció Jovenil, el passat dia 31 de gener al matí es va fer una excursió a la muntanya de Montjuïc i voltants, visitant-se el Museu Militar instal·lat en les dependències del Castell, el recinte i seguidament els jardins situats a la falda de la muntanya en la zona Miramar-Morrot, que además de les plantes pròpies del país conté gran quantitat de cactus i espècies afins.

EXCURSIONS EFECTUADES

De Ribes a Campelles, Montgrony, Gombreny, Rasos de Tubau, Sant Jaume de Frontanyà i Borredà, durant els dies 6 a 8 de desembre, per M. Guilera, M. Reñé, J. Benet, F. Martínez i B. Pagés.

ESCALADA G.E.S.A.M.**Sant Llorenç**

- “El setrill de la Pola”, per Ramon Vilalta i amics, el dia 22 de novbre.
- “L’Esquirol”, via normal, per J. Serrat i A. Poch, el dia 25 de desembre.
- “La Cova del Drac”, via Moiset, per A. Casanovas, A. Perxachs, G. Roca, V. Ferrer, J. Piera i P. Perxachs el dia 6 de gener.
- “El Gegant de les Fogaroses”, per F. Bellot, A. Casanovas, V. Ferrer, F. B., A. Roumens, R. Vilalta, J. Serrat, A. I. A. i amic, el dia 17 de gener.
- “L’Esquirol”, via Cinquantenari, per A. Casanovas i A. Grau, el dia 17 de gener.
- “L’Esquirol”, via normal, per F. B., V. Ferrer i A. Roumens, el dia 17 de gener.
- “El Fus”, per A. Grau, F. B., Jaume Galofre i amics, el dia 31 de gener.
- “El Bolet”, per J. Galofre, A. Grau i amics, el dia 31 de gener.
- “Les Castellasses”, per A. Grau, F. B. i amics, el dia 31 de gener.

- “El Cavall Bernat” i “L’Esquirol”, per V. Ferrer, A. Grau i amic, el dia 31 de gener.
- “El Paller de les Fogaroses”, per V. Ferrer, F. B., D. Estrada, A. Grau i amics, el dia 10 de gener.

Montserrat

- “Els retornats” (via Saquin, 1.^a local), per A. Casanovas i A. Perxachs, el dia 13 de setembre.
- “Paret de Sant Jeroni” (cara Est, via Anglada-Cerdà, 1.^a local), per A. Perxachs i A. Casanovas, el dia 20 de setembre.
- “El puntal de l’albarda” (1.^a local, 3.^a absoluta), per A. Casanovas i A. Perxachs, el dia 4 d’octubre.
- “La panxa del Bisbe”, per A. Casanovas, Ll. Andreu, A. Perxachs i Sreta. Elena, el dia 11 d’octubre.
- “El gorro frigi” (via Badalona, 1.ª local, 6.ª absoluta), per A. Casanovas i A. Perxachs, el dia 18 d’octubre.
- “La panxa del Bisbe”, per A. Perxachs, A. Casanovas i Rvd. Nicolau, del Monestir de Montserrat, el dia 18 d’octubre.
- “La Mòmia” (via Pirenaic, 1.ª local, 1.ª femenina, 4.ª absoluta), per J. Save, Sreta. Elena y A. Casanovas, el dia 25 d’octubre.
- “La Prenyada”, via Pokowsqui-Cerdà, 1.ª local, per A. Perxachs i A. Casanovas, el dia 15 de novembre.
- “La Trumfa” i “La Mòmia”, per Jaume Serrat, R. Vilalta i amics, el dia 15 de novembre.
- “La Magdalena Superior”, via Mingo-Arenas, 1.ª local, per A. Casanovas i A. Perxachs, el dia 13 de desembre.
- “La Panxa del Bisbe”, via Badalona, 1.ª local, per la Srta. Elena, “Nikita”, A. Casanovas i L. Andreu, el dia 31 gener.
- “La Trompa de l’Elefant”, via Boy, per L. Andreu i F. B., el dia 7 de febrer.

Montsec, Pas de Terradets

- “La paret de les Bagasses”, 3.ª absoluta, 2.ª variant GEAA, 1.ª hivernenca i 1.ª local, per G. Roca i A. Casanovas, els dies 1, 2 i 3 de gener.

DECORACIÓN

ELLSA

Carretera Martorell, 58

Teléfono 4913

ESQUÍS

ALTIMIRA

Accesorios y reparaciones de todas clases - Servicio de alquiler,
Pupilaje y lacaje - Surtido de esquís económicos, por encargo

Venta de material **Attenhofer**
Esquís - Bastones - Fijaciones

Carretera Moncada 59 - Teléfono 5076

TARRASA

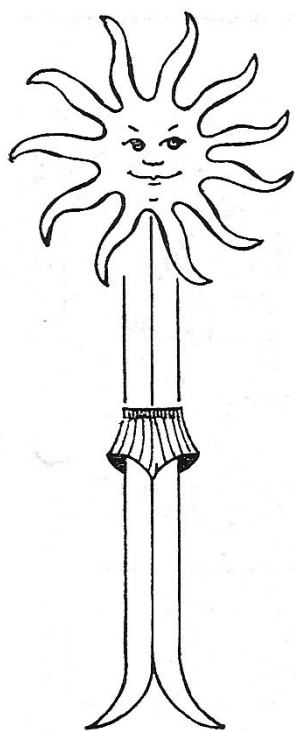
deportes **aneto**

Mayor, 36 - Teléfono 3047

*se complace en ofrecer a su distinguida clientela sus
secciones de deportes:*

**FUTBOL - PATINAJE - PING-PONG - HOCKEY - TENIS - BALON-
CESTO - ALPINISMO - ESQUI - BOXEO - FRONTON - ARMERIA,
etc., etc.**

*En nuestro comercio encontrará un extenso surtido de material
nacional y extranjero a precios popularísimos con garantía de
calidad.*

deportes alpinos

le ofrece
el mejor surtido en

TIENDAS CAMPING
SACOS DORMIR
COLCHONES NEUMATICOS
etc., etc.

RUTLLA, 31

TEL 4069

FOTOS

francino

Plaza España, 13

Teléfono 2833

TARRASA